

Anonymiserad version

Översättning

C-105/20 – 1

Mål C-105/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

den 27 februari 2020

Hänskjutande domstol:

Tribunal du travail de Nivelles (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

Den 3 februari 2020

Kärande:

UF

Svarande:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Tribunal du travail du Brabant wallon

Enheten i Nivelles

5:e avdelningen

Dom [Orig. s. 2]

I MÅLET MELLAN

UF, [utelämnas],

kärande och förelagd att inträda i målet,

[utelämnas]

MOT

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants,

[utelämnas]

1:e svarande,

[utelämnas]

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS, förkortat Inasti,

[utelämnas]

2:e svarande,

[utelämnas]

OCH MOT

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (Partenamut), förkortat UNMLibres, erkänt försäkringsorgan för obligatorisk sjukförsäkring, [utelämnas] nedan kallat UNML eller Partenamut,

svarande, förelagd att inträda i målet,

[utelämnas]

* * *

[utelämnas] [Orig. s. 3]

I. UPPGIFTER OM FÖRFARANDET

[utelämnas] [nationellt förfarande]

II. FÖREMÅLET FÖR TALAN

UF har genom ansökan av den 23 oktober 2006 yrkat att ASBL Partena, UNMLibres (i vilket Partemut ingår) och Inasti ska förpliktas att solidariskt [utelämnas] betala 2 041,91 euro i moderskapspenning för egenföretagare.

[utelämnas] [yrkande om ersättning av rättegångskostnader]

III. FAKTISKA OMSTÄNDIGHETER [utelämnas]

[utelämnas]

- [utelämnas] [Orig. s. 4]
- Genom dom av den 11 maj 2017 beslutade denna domstol, med en annan sammansättning,
 - [utelämnas]
 - [utelämnas] att ställa [utelämnas] följande två tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol [utelämnas]:

[Utelämnas] [tolkningsfrågor, identiska med frågorna i domslutet]

 - [utelämnas] [Orig. s. 5]
- Den 5 oktober 2017 (beslut av den 5 oktober 2017, OJ, C-321/17, ej publicerat, EU:C:2017:741), förklarade Europeiska unionens domstol att det var uppenbart att begäran om förhandsavgörande [utelämnas] inte kunde tas upp till sakprövning av följande skäl:
 - Redogörelsen för bakgrunden till det nationella målet var mycket bristfällig. [utelämnas]
 - Det framgick inte av beslutet om hänskjutande varför UF inte skulle kunna erhålla det schablonbidrag som ingår i moderskapsförsäkringen för egenföretagare.
 - Tillämpliga bestämmelser i det nationella målet [utelämnas][:] Den hänskjutande domstolen hänförde sig till kunglig förordning av den 20 juli 1971. Den hänskjutande domstolen redogjorde emellertid inte för innehållet i de bestämmelser i denna förordning som kunde vara tillämpliga i det nationella målet i sitt beslut.
 - Den hänskjutande domstolen förklarade inte tillräckligt klart och tydligt varför den ansåg att tolkningen var nödvändig eller ändamålsenlig för att avgöra det nationella målet. Sambandet mellan unionsrätten och den nationella lagstiftning som var tillämplig i det nationella målet förklarades inte heller.

EU-domstolen slog fast [utelämnas] följande: ”Den hänskjutande domstolen har emellertid fortfarande möjlighet att begära ett nytt förhandsavgörande så fort den kan inkomma med de uppgifter som är nödvändiga för att EU-domstolen ska kunna besvara frågorna (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 12 maj 2016, *Security Service m.fl.*, C-692/15–C-694/15, EU:C:2016:344, punkt 30 och där angiven rättspraxis).”
- Den 28 december 2018 ansökte UF om fastställelse av saken vid denna domstol och angav att det ankommer på den domstol som begärt ett förhandsavgörande

av Europeiska unionens domstol att klargöra de faktiska omständigheterna i målet och de belgiska bestämmelserna.

[utelämnas] [nationellt förfarande] [**Orig. s. 6**]

IV. DISKUSSION

A. Faktiska omständigheter

[utelämnas]

Käranden har föreslagit att Europeiska unionens domstol ska underrättas om följande:

Under perioden januari 2002–december 2010 utövade UF två yrkesverksamheter och omfattades samtidigt av två olika system.

- Hon var anställd på halvtid (50 procent) som assistent vid universitetet.
- Hon bedrev egen näringsverksamhet som bisyssla i egenskap av advokat vid Barreau de Bruxelles (Bryssels advokatsamfund).

Under denna period bidrog UF till systemet för egenföretagare och betalade in egenavgifter för näringsverksamhet som bisyssla.

Med hänsyn till storleken på hennes inkomster som egenföretagare beräknades egenavgifterna emellertid inte utifrån en näringsverksamhet som bisyssla utan på grundval av systemet för egenföretagare som bedriver näringsverksamhet som huvudsyssla, vilket resulterade i egenavgifter på 4 234,16 euro för år 2006.

UF födde ett barn den 1 mars 2006 [utelämnas].

I egenskap av anställd erhöll hon i maj 2006 en moderskapspenning på 3 458,54 euro brutto.

Detta belopp beräknades utifrån systemet för löntagare och motsvarade 82 procent av hennes lön för [halvtidsanställningen] vid universitetet de första 30 dagarna och sedan 75 procent av lönen de följande två månaderna.

Moderskapspenningen täckte alltså endast en del av UF:s yrkesverksamhet, nämligen hennes anställning, och motsvarade i det aktuella fallet ungefär 1 000 euro netto i månaden under tre månader.

UF fick ingen moderskapspenning för sin verksamhet som egenföretagare och var både tvungen att upphöra med arbetet och samtidigt fortsätta att betala sina egenavgifter i egenskap av egenföretagare, i och med att det inte finns någon möjlighet till dispens från skyldigheten att betala dessa avgifter under en mammaledighet.

Det belopp som UF faktiskt erhöll var således avsevärt lägre än de medel som UF hade att röra sig med vid den tidpunkten, om hänsyn tas till hennes lön vid universitetet och hennes inkomster som advokat. **[Orig. s. 7]**

Under de nio månader som UF arbetade under år 2006 (resterande tre månader var hon mammaledig) erhöll hon 11 274,02 euro i bruttolön från universitetet och 27 480 euro brutto i advokatarvode.

[utelämnas]

För att få en rimlig ersättning under mammaledigheten ansökte UF [utelämnas], i egenskap av egenföretagare, om beviljande av det schablonbidrag som ingår i moderskapsförsäkringen.

Detta schablonbidrag uppgår till ett bruttobelopp på 2 041,91 euro.

Ansökan beviljades inte av vare sig Partena, Partenamut eller UNMLibres.

Under den period som omfattades av moderskapspenningen fick UF inte utöva någon yrkesverksamhet.

UF var mammaledig, och i och med att hon hade tagit ut hela sin ledighet, före och efter födseln, hade hon upphört att arbeta under tre månader, från slutet av februari 2006 till i mitten av juni 2006.

Hon betalade emellertid sina egenavgifter som egenföretagare under denna period, eftersom avgifternas storlek beräknas kvartalsvis (UF arbetade som egenföretagare till i slutet av februari 2006 och från och med mitten av juni 2006).

UF:s ombud vände sig till Partena genom en skrivelse av den 4 september 2006 angående ansökan om beviljande av schablonbidraget i moderskapsförsäkringen.

Partena svarade genom en skrivelse av den 25 september 2006 att ansvaret för moderskapspenningen hade övertagits av UF:s ömsesidiga försäkringsorgan (mutualité).

UF bestred detta beslut [utelämnas] den 23 oktober 2006.

Den 25 oktober 2006 översände Partenamut en blankett till UF för att hon skulle kunna ansöka om utbetalning av moderskapspenning i systemet för egenföretagare.

Den 9 november 2006 bekräftade Partena för UF:s ombud att man inte skulle betala ut någon moderskapspenning. **[Orig. s. 8]**

UF väckte talan genom en ansökan [utelämnas] av den 23 oktober 2006 och yrkade att ASBL Partena, Union Nationale des Mutualités Libres – nedan kallad UNMLibres (där Partenamut ingår) och Inasti solidariskt skulle förpliktas,

[utelämnas], att betala 2 041,91 euro i schablonmässig moderskapspenning för egenföretagare.

[utelämnas] [yrkande om ersättning av rättegångskostnader]

[utelämnas]

- [utelämnas] [uppgifter om det nationella förfarandet]

Tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Arbetsdomstolen i Brabant wallon, enheten i Nivelles), beslutade genom dom av den 11 maj 2017

- [utelämnas]
- att innan målet avgjordes ställa följande två tolkningsfrågor [utelämnas] till Europeiska unionens domstol [utelämnas]:

[utelämnas] **[Orig. s. 9]** [utelämnas] [formulering av tolkningsfrågorna]

Arbetsdomstolen hänför sig till denna bedömning av de faktiska omständigheterna.

B. Tillämpliga bestämmelser med avseende på tolkningsfrågan

1. Schablonbidraget i moderskapsförsäkringen och skälig ersättning

Sökanden har angett följande [utelämnas]:

1. Belgiens socialförsäkringssystem har sitt ursprung i den ”bismarckska” traditionen. Systemet är i allt väsentligt utformat som en försäkring.
 1. Det skyddar arbetstagare med familjer mot konsekvenserna av förlorat arbete, det vill säga vid arbetslöshet, arbetsförmåga, arbetstagarens bortgång och när pensionsåldern uppnås.
 2. Det finansieras genom sociala avgifter som betalas av arbetstagare och arbetsgivare.
 3. Det är öppet för personer som deltagit i dess finansiering, det vill säga som har arbetat och betalat avgifter tillräckligt länge.
 4. Det förvaltas av företrädare för både arbetstagare och arbetsgivare.

”Försäkringsprincipen” får konsekvenser för hur rätten till förmåner ser ut och för avgiftsskyldigheten.

För det första är **förmånerna en motprestation för deltagandet i systemets finansiering**. I princip är det två frågor som avgör om rätten inträder: Har

arbetstagaren bidragit tillräckligt till finansieringen? Har risken förverkligats? Det finns visserligen många villkor för denna rätt. Men i och med denna utformning av systemet tas ingen hänsyn till förutsättningar som rör exempelvis förtjänst eller behov.

För det andra är **inbetalningen av avgifter en garanti för att försäkringen träder in om den risk som försäkringen avser förverkligas**. Denna inbetalning ger rätt till förmåner. Detsamma gäller försäkringspremier i privata försäkringar. En arbetstagare som har betalat sina avgifter kan således göra gällande en subjektiv rätt till en social förmån, såsom den regleras i lagstiftningen. Däremot har arbetstagaren ingen subjektiv rätt med avseende på avgifterna. Arbetstagaren kan varken göra anspråk på att få tillbaka avgifterna eller på en förmån som motsvarar de inbetalda avgifterna.

Socialförsäkringsförmånen vid mammaledighet [Orig. s. 10]

- 2 Mammaledigheten i Belgien är en del av den obligatoriska sjukvårdsförsäkringen. I belgisk rättspraxis (Cour constitutionnelle (Författningsdomstolen), dom av den 28 mars 2013, nr 51/2013) har det redan slagits fast, i fråga om den obligatoriska sjukvårdsförsäkringen, att den belgiska lagstiftningen strider mot artiklarna 10 och 11 i författningen genom att den inte gör det möjligt för en arbetstagare som arbetar halvtid som anställd och halvtid som egenföretagare att vara sjukskriven för enbart en av de två sysselsättningarna, vilket leder till att arbetstagaren tvingas upphöra med allt arbete även om arbetsförmågan enbart härrör från en av de två sysselsättningarna.

I belgisk rätt föreskrivs två olika system beroende på vilken verksamhet som utövas av en arbetande person och beroende på om personen i fråga omfattas av det sociala trygghetssystemet för anställda eller för egenföretagare.

När det gäller ersättning till en löntagare är de relevanta bestämmelserna i belgisk rätt följande:

- **Loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités** (lag av den 14 juli 1994 om obligatorisk försäkring för hälso- och sjukvård samt sjukersättning) föreskriver för det första en moderskapsersättning för kvinnliga löntagare på det uttryckliga villkoret att de helt har upphört att arbeta (artikel 113).
- I arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités (kunglig förordning av den 3 juli 1996 om genomförande av lagen om obligatorisk försäkring för hälso- och sjukvård samt sjukersättning) (i den version som var tillämplig vid den relevanta tidpunkten) föreskrivs följande: *"Moderskapsersättningen ska uppgå till 79,5 procent av den förlorade inkomsten enligt artikel 113 tredje stycket i den konsoliderade lagen under de trettio första dagarna av den mammaledighet som definieras i artiklarna 114 och 115 i den konsoliderade lagen. Från och*

med den trettioförsta dagen av denna ledighet ska ersättningen uppgå till 75 procent av samma förlorade inkomst.

Under de trettio första dagarna av ledigheten (av skydd för moderskapet) ska den som är berättigad enligt artikel 86.1 första ledet a och b i den konsoliderade lagen erhålla en moderskapsersättning som ska uppgå till 82 procent av den ovan angivna förlorade inkomsten utan att den lönebegränsning som avses i ovan angiven artikel 113 tredje stycket enligt ovan behöver tillämpas” [artikel 216] [utelämnas]

När det gäller egenföretagare är följande bestämmelser i belgisk rätt relevanta:

- Enligt artikel 94 och följande artiklar i arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (kunglig förordning av den 20 juli 1971 om inrättande av en ersättningsförsäkring och en moderskapsförsäkring för egenföretagare och hjälpare makar) (i kraft sedan den 1 januari 2003) ska egenföretagare beviljas en schablonmässig moderskapsersättning.
- I artikel 97 i den kungliga förordningen anges emellertid följande: ”Moderskapspenningen ska minskas med ett belopp som motsvarar den ersättning som den berättigade kan göra anspråk på enligt den konsoliderade lagen av den 14 juli 1994 om obligatorisk försäkring för hälso- och sjukvård samt sjukersättning (för de veckor som ingår i mammaledigheten enligt artikel 93)”.

Egenföretagare är under hela mammaledigheten skyldiga att fortsätta att betala sina egenavgifter och att således bidra till finansieringen av systemet för egenföretagare. **[Orig. s. 11]**

Ändamålsenliga bestämmelser för situationen för en yrkesverksam som betalar avgifter både som anställd och som egenföretagare med näringsverksamheten som bisyssla finns i kunglig förordning av den 20 juli 1971. Enligt denna förordning ska egenföretagare som bedriver näringsverksamhet som bisyssla inte omfattas av moderskapsersättningen på grund av att de inte betalar egenavgifter för huvudsyssla (vilket här inte är fallet) och på grund av att de i princip har rätt till moderskapspenning i ett annat socialförsäkringssystem.

I artikel 3 i kunglig förordning av den 20 juli 1971 anges detta undantag på följande sätt:

”Följande personer är berättigade till försäkringen enligt denna förordning:

1. Egenföretagare som omfattas av kunglig förordning nr 38 av den 27 juli 1967, med undantag av ...

b) den som omfattas av försäkringen men som enligt artikel 12.21 i den kungliga förordningen inte är skyldig att betala någon avgift eller endast är skyldig att betala en nedsatt avgift (domstolens understrykning).

I artikel 12.2 i arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants (kunglig förordning nr 38 av den 27 juli 1967 om social trygghet för egenföretagare) fastställs vilket belopp som ska betalas av en egenföretagare som bedriver näringsverksamhet som bisyssla. Bestämmelsen har följande lydelse:

”Den som omfattas av försäkringen och som, utöver den verksamhet som berättigar till försäkring enligt denna förordning, stadigvarande utövar annan yrkesverksamhet som huvudsyssla, är inte skyldig att betala någon avgift om förvärvsinkomsterna av verksamheten som egenföretagare understiger 405,60 euro under det avgiftsår som avses i artikel 11.2. När dessa inkomster uppgår till 405,60 euro eller mer ska den försäkrade betala följande årliga avgifter ...”

I artikeln anges således att en egenföretagare som bedriver näringsverksamheten som bisyssla inte är skyldig att betala några egenavgifter eller ska betala nedsatta egenavgifter.

I kunglig förordning av den 20 juli 1971 tas således inte hänsyn till det faktiska belopp som egenföretagaren betalat i egenavgifter, och därmed ger förordningen ingen möjlighet att beakta den faktiska situationen för en egenföretagare som bedriver näringsverksamheten som bisyssla, trots att denna egenföretagare befinner sig i samma situation som en egenföretagare som bedriver näringsverksamheten som huvudsyssla och som också betalar egenavgifter på den nivå som gäller för näringsverksamhet som huvudsyssla.

I kunglig förordning av den 20 juli 1971 hänvisas i övrigt till egenföretagare som betalar en lägre avgift, vilket inte är fallet för en egenföretagare som bedriver näringsverksamheten som bisyssla och ska betala egenavgifter som beräknas på samma sätt som de avgifter som betalas av egenföretagare med näringsverksamheten som huvudsyssla på grund av att inkomsterna överstiger en viss gräns (som ändras varje år).

2. Grund för den aktuella särbehandlingen: kunglig förordning av den 20 juli 1971

UF har angett [utelämnas] följande:

- 1 Kunglig förordning av den 20 juli 1971, som Partena anförde som grund för att neka UF moderskapspenning, kan inte tillämpas. Förordningen är nämligen inte förenlig med principen om icke-diskriminering och bestämmelserna om skydd för moderskapet. [Orig. s. 12]

Kunglig förordning av den 20 juli 1971 innebär närmare bestämt följande:

- 1) Egenföretagare som arbetar deltid med näringsverksamheten som bisyssla (och betalar egenavgifter som egenföretagare med näringsverksamheten som huvudsyssla) diskrimineras i jämförelse med egenföretagare som arbetar deltid med näringsverksamheten som huvudsyssla, eftersom de som arbetar deltid som egenföretagare med näringsverksamheten som huvudsyssla erhåller full moderskapspenning samtidigt som de som arbetar deltid som egenföretagare med näringsverksamheten som bisyssla och är skyldiga att betala egenavgifter för näringsverksamhet som huvudsyssla inte erhåller någon moderskapspenning.

Denna diskriminering ska granskas parallellt med det skydd för moderskapet som föreskrivs i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, där det ställs krav på bibehållen lön eller rätt till skälig ersättning under mammaledigheten för arbetstagare. Skälig ersättning ges endast till egenföretagare som arbetar deltid med näringsverksamheten som huvudsyssla.

- 2) En direkt diskriminering görs mellan löntagare som arbetar heltid och yrkesverksamma som arbetar heltid genom att kombinera en anställning med enskild näringsverksamhet, i och med att det endast är de förstnämnda som får en skälig ersättning.
- 2) Under mammaledigheten erhöll UF en moderskapsersättning enligt lagen av den 14 juli 1994 om obligatorisk hälso- och sjukvårdsförsäkring samt sjukersättning. Konkret erhöll hon en procentandel av lönen från sin halvtidsanställning, ett bruttobelopp på 3 458,54 euro för tre månaders mammaledighet vilket motsvarade ungefär 1 000 euro netto i månaden.

Under samma period (och fram till december 2010) fortsatte hon att betala egenavgifter i egenskap av egenföretagare med näringsverksamheten som bisyssla. Dessa egenavgifter beräknades som om näringsverksamheten bedrevs som huvudsyssla (1 058 euro per kvartal).

Under mammaledigheten hade hon emellertid inte längre någon inkomst som egenföretagare, eftersom hon hade upphört att arbeta för att ta hand om sitt barn under sin mammaledighet.

En egenföretagare är dessutom, som anges ovan, skyldig att fortsätta att betala sina egenavgifter under hela mammaledigheten, i synnerhet när mammaledigheten som i UF:s fall sträcker sig över två kvartal (första och andra kvartalet år 2006) och egenföretagare under dessa kvartal arbetar såväl före som efter mammaledigheten.

För att komplettera ersättningen för halvtidsanställningen ansökte UF således om moderskapspenning enligt kunglig förordning av den 20 juli 1971 om inrättande av en ersättningsförsäkring och en moderskapsförsäkring för egenföretagare.

[Orig. s. 13]

- 3 Partena avslag hennes ansökan på den grunden att det i artikel 97 i ovan angiven kunglig förordning anges att denna moderskapspenning ska minskas med storleken på den ersättning den berättigade kan göra anspråk på enligt den konsoliderade lagen av den 14 juli 1994 om obligatorisk hälso- och sjukvårdsförsäkring samt sjukersättning.

Partenas resonemang gick ut på att en yrkesverksam som utnyttjar en rätt till ersättning från sjukförsäkringen (i det aktuella fallet moderskapspenning), som utövar flera deltidssysselsättningar (i det aktuella fallet som anställd och som egenföretagare), och som betalar sociala avgifter för alla sina sysselsättningar endast kan beviljas en nedsatt moderskapspenning och enbart för en av sina deltidssysselsättningar (i det aktuella fallet en nedsatt del av hennes lön som anställd).

Samma person är dessutom skyldig att upphöra med all verksamhet men kan inte få en moderskapsersättning som täcker allt hennes arbete.

Det följer av vad som anförs ovan att den nedsatta moderskapspenning som beviljas en yrkesverksam person som har två deltidssysselsättningar och som betalar sociala avgifter för båda sysselsättningarna inte kan anses vara en förmån på en sådan nivå att vederbörande kan klara sitt och barnets uppehälle under goda hälsobetingelser och med en godtagbar levnadsstandard.

Genom att neka UF denna schablonersättning hindrade Partena UF från att i praktiken få en skälig ersättning under sin mammaledighet, trots att hon faktiskt betalade in avgifter i två sociala trygghetssystem, som anställd och som egenföretagare.

Arbetsdomstolen ställer sig bakom kändans redogörelse.

Den anser att redogörelsen motsvarar de påpekanden som gjordes av Europeiska unionens domstol när den, genom beslut av den 5 oktober 2017, förklarade att det var uppenbart att begäran om förhandsavgörande [utelämnas] inte kunde tas upp till prövning [utelämnas] [redogörelse för skälen till att domstolen förklarade att begäran inte kunde tas upp till prövning]

Arbetsdomstolen erinrar åter om att Europeiska unionens domstol avslutade sitt beslut med följande påpekande: *”Det ska emellertid framhållas att den hänskjutande domstolen fortfarande har möjlighet att begära ett nytt förhandsavgörande när den kan inkomma med de uppgifter som är nödvändiga för att EU-domstolen ska kunna besvara frågorna.”* [Orig. s. 14]

Arbetsdomstolen anser att så är fallet. Som konstateras ovan motsvarar kändans redogörelse EU-domstolens påpekanden, och det finns anledning att ställa de två tolkningsfrågorna nedan till EU-domstolen.

PÅ DESSA GRUNDER BESLUTAR

Arbetsdomstolen,

[utlämnas]

1. **att ställa** följande två tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol:

- 1) ”Utgör den kungliga förordningen av den 20 juli 1971 om inrättande av en ersättningsförsäkring och en moderskapsförsäkring för egenföretagare och hjälpande makar ett åsidosättande av artiklarna 21 och 23 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning), direktiv 86/613/EEG av den 11 december 1986 om tillämpningen av principen om likabehandling av kvinnor och män med egen rörelse, bland annat jordbruk, samt om skydd för kvinnor med egen rörelse under havandeskap och moderskap och ramavtalet om deltidarbete som genomförts genom rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om deltidarbete, i och med att förordningen inte föreskriver en skälig ersättning vid mammaledighet för en egenföretagare som arbetar deltid med näringsverksamheten som bisyssla men som betalar samma avgifter som den som har näringsverksamheten som huvudsyssla, samtidigt som en egenföretagare som arbetar deltid med näringsverksamheten som huvudsyssla erhåller full moderskapspenning?
- 2) Utgör den kungliga förordningen av den 20 juli 1971 om inrättande av en ersättningsförsäkring och en moderskapsförsäkring för egenföretagare och hjälpande makar ett åsidosättande av artiklarna 21 och 23 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning), direktiv 86/613/EEG av den 11 december 1986 om tillämpningen av principen om likabehandling av kvinnor och män med egen rörelse, bland annat jordbruk, samt om skydd för kvinnor med egen rörelse under havandeskap och moderskap, och ramavtalet om deltidarbete som genomförts genom rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om deltidarbete, i och med att förordningen inte föreskriver en skälig ersättning vid mammaledighet för en yrkesverksam som på heltid kombinerar en anställning och en enskild näringsverksamhet, samtidigt som en egenföretagare som arbetar heltid erhåller full moderskapspenning?” [Orig. s. 15]

2. [utlämnas] [erinran om tidigare anförda uppgifter]

[utelämnas]

[vilandeförklaring av målet]

ARBETS
DOKUMENT